

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΠΟΥ ΠΡΟΕΚΥΨΑΝ ΑΠΟ ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΟΥ
ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟΥ, ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΑΠΑΝΤΗΘΗΚΕ ΑΠΟ ΜΑΘΗΤΕΣ.

Το δείγμα αφορούσε μαθητές του Λυκείου Γιάννουλης και κυρίως της Α΄ λυκείου (45%) με μεγαλύτερη συμμετοχή κοριτσιών (56%).

- Περίπου ένας στους έξι μαθητές έχει υποστεί βία στο χώρο του σχολείου και από αυτούς αντέδρασαν μόνο οι τέσσερις τους δέκα περίπου.

Άρα, η πλειοψηφία των θυμάτων δεν αντέδρασε με κάποιο τρόπο, δε μίλησε σε κανέναν για το περιστατικό βίας .

- Από όσους αντέδρασαν, οι μισοί μίλησαν στους γονείς τους, ενώ μόνο ένας στους τέσσερις στους καθηγητές και σε φίλους

Άρα, μπορεί με ασφάλεια να διαπιστωθεί έλλειμμα εμπιστοσύνης στους εκπαιδευτικούς και σε θεσμούς στο σχολείου.

- Η βοήθεια που προσφέρθηκε στο θύμα, αφορούσε κυρίως την παροχή συμβουλών, ενώ μόνο σε μία στις δέκα περιπτώσεις τιμωρήθηκε ο θύτης και ενημερώθηκαν οι γονείς του .
- Μόνο ένα στα δώδεκα παιδιά υπήρξε θύτης ασκώντας κυρίως λεκτική βία, ενώ σπάνιες αλλά παρούσες ήταν οι περιπτώσεις σωματικής, ψυχολογικής αλλά και διαδικτυακής βίας .
- Θεατές περιστατικών βίας -εκφοβισμού υπήρξαν περίπου οι μισοί μαθητές, με κύρια αντίδραση να προσπαθήσουν οι ίδιοι να λύσουν το πρόβλημα και δεύτερη αντίδραση την αδιαφορία.

Άρα, πρώτον, βλέπουμε πάλι απουσία εμπλοκής εκπαιδευτικών και σχολείου στην αντιμετώπιση του θέματος και δεύτερον, αξιοσημείωτη είναι η στάση αδιαφορίας - αποστασιοποίησης πολλών παιδιών.

- Ακόμα και όταν απευθύνθηκαν σε φορέα για την επίλυση του θέματος, σε περισσότερες από τις μισές περιπτώσεις δεν υπήρξε ικανοποιητική ενασχόληση του φορέα με το θέμα.
- Η συντριπτική πλειοψηφία των μαθητών θεωρεί ότι η βία δεν είναι ο ορθός τρόπος αντίδρασης απέναντι στη βία και ότι η ανοχή αποτελεί συνενοχή.

Άρα, βλέπουμε μια πρόθεση σωστής και θετικής στάσης και αντίδρασης των παιδιών απέναντι σε περιστατικά σχολικού εκφοβισμού, η οποία όμως στην πράξη δεν υλοποιείται στον ίδιο βαθμό.

Από τα παραπάνω προκύπτει ότι:

- Τα θύματα συχνά αποκρύπτουν τα περιστατικά βίας και δεν αναζητούν βοήθεια.
- Όταν ζητήσουν βοήθεια, θα απευθυνθούν κυρίως στους γονείς και όχι στους εκπαιδευτικούς και στο σχολείο γενικότερα.
- Σημαντικό ποσοστό μαθητών δείχνει αδιαφορία για περιστατικά βίας, των οποίων είναι μάρτυρες.

- Όταν οι μαθητές απευθυνθούν σε φορείς του σχολείου, δεν θα υπάρξει η δέουσα αντιμετώπιση του θέματος.
- Παρ' όλα αυτά, οι μαθητές έχουν την πρόθεση να μην ανέχονται τέτοια περιστατικά, αφού δεν συμφωνούν με τη χρήση βίας .

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

1. Λειτουργία φορέων του σχολείου για την αντιμετώπιση κρουσμάτων βίας.
2. Συνεχής επιμόρφωση και ευαισθητοποίηση των εκπαιδευτικών, ώστε να μπορούν να είναι υποστηρικτικοί και αποτελεσματικοί στην αντιμετώπιση της βίας, κερδίζοντας την εμπιστοσύνη των μαθητών.
3. Ευαισθητοποίηση των μαθητών με στόχους:
 - ✓ Τη μηδενική ανοχή στη βία στο σχολείο.
 - ✓ Την ενεργοποίηση για προστασία των θυμάτων.
 - ✓ Την εξάλειψη του φόβου ότι, αν αποκαλύψουν περιστατικά και δράστες, θα βρεθούν εκτεθειμένοι.
 - ✓ Την άμεση ενημέρωση εκπαιδευτικών – φορέων του σχολείου σε περιπτώσεις σχολικής βίας και εκφοβισμού.